

T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**  
Esas No:2014/1595  
Karar No:2016/824

**REKABET KURUMU**  
Tarih : 02.06.2016  
Sayı : 3563

**Temyiz İsteminde Bulunan ve**

**Karşı Taraf (Davacı)** : Yıldırım Otomotiv Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.  
**Vekili** : Av. Özkan OĞUZOĞLU  
Cevizli Mah., Bağdat Cad., No:521, Bağdat Park Apt.,  
A Blok D:26 Maltepe / ANKARA

**Temyiz İsteminde Bulunan ve**

**Karşı Taraf (Davalı)** : Rekabet Kurumu  
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA  
**Vekili** : Av. Ayperi SAMANTIR - Aynı adreste

**İstem Özet** : Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin 26.11.2013. tarih ve E:2013/660, K:2013/1694 sayılı kararının; davacı tarafından, 2011 yılı gayrisafi geliri yerine 2009 yılı gayrisafi gelirin esas alınmasında hukuka aykırılık bulunmadığından kararın bu yönden onanması gerektiği belirtilmekle birlikte diğer yönlerden; soruşturmanın ön yargılı ve yüzeysel olduğu, önaraştırmanın kapsamının belirsiz olduğu, kendileri tarafından verilen savunmaların dikkate alınmadığı, sözlü savunma toplantısının usulüne uygun yapılmadığı, cezaya esas alınan mali yılın yanlış tespit edildiği, etkisi olmayan fiillerin ihlâl olarak değerlendirilemeyeceği, alınan kararın 3S bayileri hakkında olduğu, kendilerinin bu soruşturmaya dâhil edilmemesi gerektiği, ilgili ürün pazarının yanlış tespit edildiği, kendileri hakkında Rekabet Kurulu (Kurul) tarafından 06.08.2010 tarih ve 10-53/1057-391 sayılı karar ile yaptırım uygulandığı, dava konusu Kurul kararı ile mükerrer cezaya sebebiyet verildiği, ayrıca bu iki soruşturmaya taraf olan şirketlerin ekonomik bir bütünlük içinde olduğu yönünde herhangi bir saptamaya yer verilmediği, bu durumda işlemin hukuken sakat olduğu, iki şirketin faaliyet konularının, türlerinin, ortaklık yapılarının, yetkililerinin farklı olduğu, iki şirket arasında resmi yahut fiili bağ bulunmadığı, indirim sebeplerinin dikkate alınmadığı; davalı idare tarafından ise Kurul tarafından 06.08.2010 tarih 10-53/1057-391 sayılı karar ile davacı şirketle aynı ekonomik bütünlük içerisinde bulunan Yıldırım Otomotiv Servis San. ve Tic. A.Ş. hakkında idari para cezası uygulandığı, bu kararı müteakip birden fazla tüzel kişilik altında faaliyet gösteren beş bayinin bulunduğu anlaşıldığı, bu bayilerin aynı ekonomik bütünlük içerisinde olan şirketlerinin soruşturmanın kapsamı dışında kalmasının ardından yapılan soruşturma sonucunda dava konusu (12.04.2012 tarih ve 12-20/557-141 sayılı) Kurul kararının alındığı, bu durumda dava konusu kararın 06.08.2010 tarihli karara dâhil edilmesi gereken, ancak bu karara dayanak olan soruşturma dışında kalan teşebbüslere yönelik olduğundan 06.08.2010 tarihli karar dikkate alınarak mümkün olduğunca 2009 yılı gayrisafi gelirlerinin dikkate alınmasının hukuka uygun olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

**Davalının Savunmasının Özeti** : Davacının temyiz isteminin reddi gerektiği yolundadır.

T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**  
Esas No:2014/1595  
Karar No:2016/824

**Davacının Savunmasının Özeti** : Davalının temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

**Danıştay Tetkik Hâkimi Ahmet ASYA'nın Düşüncesi** : Temyiz isteminin reddi ile Mahkeme kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

**TÜRK MİLLETİ ADINA**

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler ile 11.11.2015 tarihinde verilen ara karar cevabı incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17/2. maddesi uyarınca duruşma yapılmasına gerek görülmezsizin işin gereği görüşüldü:

Dava; 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edildiğinden bahisle, davacı şirkete 124.648,96-TL idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 12.04.2012 tarih ve 12-20/557-141 sayılı kararının davacı şirkete ilişkin kısmının iptali istemiyle açılmış; İdare Mahkemesi'nce; dosyadaki bilgi ve belgelerden, Türkiye Peugeot Bayi Konseyi yapılanması altında bir araya gelen şirketlerin fiyat birliği ve pazar paylaşımı eylemlerinin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiği kanaatine varıldığı, bu itibarla, davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğinin anlaşıldığı, bu ihlâl nedeniyle davacı şirkete idari para cezası verilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, ancak, davacı şirkete verilecek para cezası miktarı hesaplanırken, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde yer alan düzenleme uyarınca, nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirin dikkate alınması gerektiği, buna göre, davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlali nedeniyle idari para cezası ile cezalandırılmasında hukuka aykırılık bulunmamakta ise de, ceza miktarı hesaplanırken, 4054 sayılı Kanunun 16. maddesinde yer alan düzenleme uyarınca, dava konusu Kurul kararının 2012 yılında alınması nedeniyle davacı şirketin 2011 yılı gayrisafi gelirinin esas alınması gerekirken, ilk soruşturma sonrasında alınan 06.08.2010 tarihli Kurul kararı dikkate alınarak davacı şirketin 2009 yılı gayrisafi gelirinin esas alınmasında hukuka uygunluk bulunmadığı, bu durumda, cezaya baz alınacak malî yılın hâtalı belirlendiği davaya konu Rekabet Kurulu kararının davacı şirkete ilişkin kısmında mevzuata ve hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar verilmiş, bu karar davacı ve davalı idare tarafından temyiz edilmiştir.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.



T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**  
**Esas No:2014/1595**  
**Karar No:2016/824**

sonrası hizmetleri alanında faaliyet gösteren Yıldırım Otomotiv ve Yıldırım Servis unvanlı iki şirketin bulunduğu bahsedilmesi nedeniyle aynı hususun hakkında soruşturma yürütülen diğer bayiler bakımından da geçerli olup olmadığının tespit edilmesi amacıyla inceleme yapıldığı, yapılan inceleme neticesinde, birden fazla tüzel kişilik altında faaliyet gösteren davacı şirketle birlikte beş bayinin bulunduğu, ancak, soruşturma döneminde söz konusu bayilerin birden fazla tüzel kişilik bünyesinde faaliyet gösterdiği bilgisi bulunmadığından, bu bayilerin satış ve/veya servis faaliyetlerinin yürüttükleri tüzel kişilerin soruşturmanın kapsamı dışında kaldığının anlaşıldığı, bunun üzerine söz konusu şirketler hakkında da 4054 sayılı Kanunun 4. maddesinin ihlal edilip edilmediğinin tespiti amacıyla soruşturma başlatıldığı, yapılan soruşturma sonucunda, ilk soruşturmada, soruşturmaya konu eylemlerin 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ihlal ettiğinin tespit edildiğinden bahisle, ikinci soruşturmaya konu olan şirketlere de ceza verilmesi gerektiği; para cezası belirlenirken ilk soruşturmanın karar tarihi olan 06.08.2010 tarihinin esas alınması suretiyle 2009 mali yılı sonunda oluşan gayrisafi gelirlerinin esas alınması gerektiğine karar verildiği anlaşılmaktadır.

**Davacının temyiz isteminin incelenmesi;**

Davacı şirketin Peugeot Türkiye Bayi Konseyi bünyesinde yürütülen çalışmalara ve 14.04.2007, 07.09.2007 ve 29.01.2008 tarihli toplantılara katıldığı, Konsey tarafından para cezasıyla cezalandırıldığı, Konseyin fiyat birlikteliği konusunda iradesi olmayan bir şirkete para cezası uygulamasının düşünülmemeyeceği, kaldı ki davacının, Bayi Konseyi tarafından alınan kararlara uymayanlar hakkında uygulanacak yaptırımların hangi tarihten itibaren uygulanacağına ilişkin yapılan ankete katıldığı ve yaptırımların Ekim ayından itibaren uygulanması gerektiği yönünde görüş bildirdiği, davacı şirket yetkilisi Yıldırım Dağıtmaç'ın Konsey'in 2006 yılındaki yapılmasında bölge sorumlusu olarak görev aldığı, Şükrü İlisal tarafından diğer bazı bayilere gönderilen e-postada "...Sn. Yıldırım DAĞITMAÇ'ın gündeme getirdiği ve herkesin destek verdiği boya fiyatlarında zarar etmeyecek bir mantıkla Taban rakamların tespiti çalışması sonuçlanmıştır..." ifadelerine yer verildiği, 07.09.2007 tarihli toplantı notlarında "YILDIRIM" ibaresinin altına "*Kaporta-boyada fiyat birlikteliği yapılmalı, satışta olduğu gibi.*" ifadesinin yazıldığı, davacının rekabeti kısıtlamaya yönelik bu faaliyetleriyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği anlaşılmaktadır.

Davacının; "*Yıldırım Otomotiv Servis A.Ş. ile Yıldırım Otomotiv Sanayii ve Ticaret Ltd. Şti.'nin bağlantısının bulunmadığı, 06.08.2010 tarih 10-53/1057-391 sayılı karar ve dava konusu (12.04.2012 tarih ve 12-20/557-141 sayılı) Kurul kararıyla mükerrer cezalandırmaya sebep olduğu*" iddiasının incelenmesine gelince;

4054 sayılı Kanun'un 3. maddesinde, piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birimlerin teşebbüs olarak tanımlandığı görülmektedir. Davacı şirket ile Yıldırım Otomotiv Servis A.Ş.'nin Kanun kapsamında bir teşebbüs olarak ortaya konulması amacıyla Kurul kararında da yer verildiği üzere bayilerin kontrol yapılarının incelenmesinden; Yıldırım

T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**  
**Esas No:2014/1595**  
**Karar No:2016/824**

Otomotiv'in hisselerinin tamamına sahip olan Yıldırım Dağıtmaç, Engin Dağıtmaç ve Ertan Dağıtmaç'ın Yıldırım Servis'in hisselerinin ise %97'sini elinde bulduklarını, Yıldırım Otomotiv'in Yıldırım Dağıtmaç ve Ertan Dağıtmaç tarafından idare edildiğini, Yıldırım Servis'in idaresinin ise Yıldırım Dağıtmaç, Engin Dağıtmaç ve Yılmaz Dağıtmaç tarafından yürütüldüğünü anlaşılmaktadır. Bu itibarla, sözü edilen tüzel kişiliklerin aynı ekonomik bütünlük içerisinde yer aldığı ve rekabet hukuku bağlamında tek teşebbüs olarak değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

Davacının söz konusu iddiasının diğer bir boyutunu oluşturan mükerrer cezalandırma olduğu iddiası yönünden ise, 06.08.2010 tarih 10-53/1057-391 sayılı Kurul kararında Yıldırım Otomotiv Servis San. ve Tic. A.Ş.'nin 2009 yılı gayrisafi geliri üzerinden % 1 oranında, dava konusu olan 12.04.2012 tarih ve 12-20/557-141 sayılı Kurul kararında ise Yıldırım Otomotiv San. Ltd. Şti.'nin 2009 yılı gayrisafi geliri üzerinden % 0,5 oranında yaptırım uygulandığı anlaşıldığından mükerrer cezalandırmanın söz konusu olmadığı anlaşılmıştır.

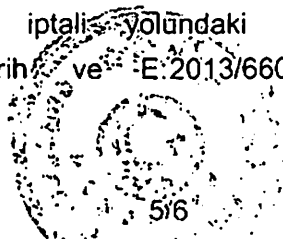
**Davalı idarenin temyiz talebinin incelenmesi;**

4054 sayılı Kanun'un "İdarî Para Cezaları" başlıklı 16. maddesinin 3. fıkrasında, Kanun'un 4, 6 ve 7. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verileceği öngörülmüştür.

Dava konusu Kurul kararında; ceza miktarı hesaplanırken, ilk soruşturma sonrasında alınan 06.08.2010 tarihli Kurul kararı dikkate alınarak davacı şirketin 2009 yılı gayrisafi gelirinin esas alındığı anlaşılmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; ilk soruşturmaya dâhil olmamasının davacıdan kaynaklanmadığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar ikinci soruşturmada tüzel kişiliklerin aynı ekonomik bütünlük içerisinde yer aldığı ve rekabet hukuku bağlamında tek teşebbüs olarak değerlendirilmesi gerektiği kabul edilmekteyse de, bu durumun davacının aleyhine sonuç doğurmaması gerektiği kanaatine varılarak Dairemizce davacının daha lehine olan durumun tespiti amacıyla 11.11.2015 tarihinde ara kararıyla "2009-2010 ve 2011 yıllarına ait vergi dairesi veya yeminli mali müşavir tarafından onaylı gelir tablolarının istenilmesine" karar verilmiştir. Ara karara davacı tarafından verilen cevap ile 2011 yılı gayrisafi gelirinin davacının daha lehine olduğu görülmüştür. Bu durumda; ceza miktarı hesaplanırken, 4054 sayılı Kanunun 16. maddesinde yer alan düzenleme uyarınca, dava konusu Kurul kararının 2012 yılında alınması nedeniyle davacı şirketin 2011 yılı gayrisafi gelirinin esas alınması gerekirken, ilk soruşturma sonrasında alınan 06.08.2010 tarihli Kurul kararı dikkate alınarak davacı şirketin 2009 yılı gayrisafi gelirinin esas alınmasında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Dava konusu işlemin iptali yolundaki temyize konu Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin 26.11.2013 tarih ve E:2013/660, K:2013/1694 sayılı kararında,



T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No:2014/1595  
Karar No:2016/824

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından, temyiz istemi yerinde görülmeyerek anılan Mahkeme kararının belirtilen gerekçelerle **ONANMASINA**; dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 24.03.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

<b>Başkan Vekili</b>	<b>Üye</b>	<b>Üye</b>	<b>Üye</b>	<b>Üye</b>
Zümrüt	H. Neşe	Nizamettin	Hasan	Fatih Mehmet
ÖDEN	SARI	KALAMAN	ŞAHİN	ALKIŞ

